

Όσα πραγματικά θα έπρεπε να ξέρω τα έμαθα στο Νηπιαγωγείο

Αυτός είναι ο τίτλος του βιβλίου του **Robert Fulghum***, ενός πολύ δημιουργικού ανθρώπου που σε μεγάλη ηλικία, πια, κατανόησε πως όσες εμπειρίες, γνώσεις και εικόνες κι αν απέκτησε στη ζωή του, **τα πιο σημαντικά πράγματα τα διδάχτηκε στο Νηπιαγωγείο, όπως ίσως κάνει αυτή τη στιγμή και το δικό σας παιδί.** Να ένα απόσπασμα από το βιβλίο του:

Όσα πραγματικά πρέπει να ξέρω για το πώς να ζω, τι να κάνω και πώς να είμαι, τα έμαθα στο νηπιαγωγείο. Η σοφία δε βρισκόταν στην κορυφή του σχολικού βουνού, αλλά εκεί, στα βουναλάκια από άμμο, στο νηπιαγωγείο. Αυτά είναι τα πράγματα που έμαθα:

1. Να **μοιράζεσαι** τα πάντα.
2. Να παίζεις **τίμια**.
3. Να **μη χτυπάς** τους άλλους.
4. Να βάζεις τα πράγματα πάλι **εκεί που τα βρήκες**.
5. Να **καθαρίζεις** τις τσαπατσουλιές σου.
6. Να **μην παίρνεις** τα πράγματα που δεν είναι δικά σου.
7. Να λες **συγγνώμη**, όταν πληγώνεις κάποιον.
8. Να **πλένεις τα χέρια σου** πριν από το φαγητό.
9. Να **κοκκινίζεις**.
10. Ζεστά **κουλουράκια** και κρύο **γάλα** κάνουν καλό.
11. Να ζεις μια ισορροπημένη ζωή, να μαθαίνεις λίγο, να σκέπτεσαι λίγο, να σχεδιάζεις, να ζωγραφίζεις, να τραγουδάς, να χορεύεις, να παίζεις και να εργάζεσαι **κάθε μέρα από λίγο**.
12. Να παίρνεις έναν **υπνάκο** το απόγευμα.
13. Όταν βγαίνεις έξω στον κόσμο, να προσέχεις την **κίνηση**, να κρατιέσαι από το **χέρι** και να μένεις **μαζί με τους άλλους**.
14. Να αντιλαμβάνεσαι τα **θαύματα**. Να θυμάσαι το μικρό σπόρο μέσα στο δοχείο από φελιζόλ.
Οι ρίζες πάνε προς τα κάτω και το φυτό προς τα πάνω. Κανείς πραγματικά δεν ξέρει πώς και γιατί, αλλά όλοι μας μοιάζουμε σ' αυτό.

15. Τα χρυσόψαρα, τα χάμστερ, τα άσπρα ποντίκια, ακόμη κι ο μικρός σπόρος μέσα στο πλαστικό δοχείο, **όλα πεθαίνουν**. Το ίδιο κι εμείς.

Να θυμάσαι τελικά τα βιβλία και την πρώτη λέξη που έμαθες την πιο μεγάλη απ' άλλους: τη λέξη ΚΟΙΤΑ.

Όλα όσα πρέπει να ξέρετε βρίσκονται κάπου εδώ μέσα. Ο χρυσός κανόνας, η αγάπη και οι βασικές αρχές υγιεινής, η οικολογία, η πολιτική, η ισότητα και η υγιεινή ζωή...

Πάρτε μια απ' αυτές τις συμβουλές, εκφράστε την με επιτηδευμένη ορολογία ενηλίκων και εφαρμόστε τη στην οικογενειακή σας ζωή, στην εργασία σας, στην κυβέρνησή σας, στον κόσμο σας και θα παραμείνει **αληθινή, ξεκάθαρη, σταθερή**.

Σκεφτείτε πόσο καλύτερος θα ήταν ο κόσμος, αν όλοι εμείς οι άνθρωποι τρώγαμε γάλα με κουλουράκια γύρω στις τρεις το απόγευμα και μετά ξαπλώναμε κάτω από τις κουβέρτες για έναν υπνάκο. Ή, αν όλες οι κυβερνήσεις είχαν ως βασική αρχή να βάζουν πάντα τα πράγματα εκεί που τα βρήκαν και να καθαρίζουν τις τσαπατσουλές τους.

Είναι ακόμη αλήθεια, ανεξάρτητα από την ηλικία σας, πως όταν βγαίνετε έξω στον κόσμο είναι καλύτερα να κρατιέστε από το χέρι και να μένετε μαζί με άλλους.

...Τελικά πρέπει να σας πω πως έχω άδεια παραμυθά. Ένας φίλος μου μού την έβγαλε και την κρέμασε στον τοίχο, πάνω από το γραφείο μου. Αυτή η άδεια μού επιτρέπει να χρησιμοποιώ τη φαντασία μου, για να ξαναβάζω σε σειρά τις εμπειρίες μου και να προωθώ το μύθο, όσο αυτός εξυπηρετεί κάποια όψη της αλήθειας. Ακόμη περιέχει το "πιστεύω" ενός παραμυθά:

- * Πιστεύω ότι η φαντασία είναι πιο δυνατή από τη γνώση.
- * Ότι ο μύθος είναι πιο δραστικός από την ιστορία.
- * Ότι τα όνειρα είναι πιο ισχυρά από τα γεγονότα.
- * Ότι η ελπίδα πάντα θριαμβεύει έναντι της εμπειρίας.
- * Ότι το γέλιο είναι η μόνη θεραπεία της θλίψης.
- * Και πιστεύω ότι η **αγάπη είναι πιο δυνατή από το θάνατο**.

Προσπάθησα πολύ να μη γράψω κάτι που θα γινόταν η αιτία να μου αφαιρέσουν την άδεια..."

** Ο Robert Fulghum γεννήθηκε το 1937, και μεγάλωσε στο Τέξας των ΗΠΑ. Όταν ήταν μικρός έκανε διάφορες περιστασιακές δουλειές, όπως εκσκαφέας τάφρων, βοσκός, μπάρμαν και τραγουδιστής κάντρι. Μετά από το κολέγιο και μια σύντομη καριέρα στην IBM, επέστρεψε στα θρανία για να ολοκληρώσει το μεταπτυχιακό του στη θεολογία. Για 22 χρόνια υπηρέτησε ως πάστορας σε μια ενορία στο Βορειοδυτικό Ειρηνικό. Κατά την ίδια περίοδο δίδαξε σχέδιο, ζωγραφική και φιλοσοφία σε σχολείο στο Σιάτλ. Είναι επίσης καταξιωμένος ζωγράφος και γλύπτης. Τραγουδά και παίζει κιθάρα και τσέλο και υπήρξε ιδρυτικό μέλος του «The Rock Bottom Remainers», μιας μπάντας που αποτελείται από μουσικούς – συγγραφείς. Σήμερα, ζει μεταξύ του Σιάτλ και της Κρήτης. **Το βιβλίο του «Όσα πραγματικά θα έπρεπε***

*να ξέρω τα έμαθα στο Νηπιαγωγείο» κυκλοφορεί στα ελληνικά από τις εκδόσεις
Λύχνος.*